

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.800 van 31 januari 2011
in de zaak A. 189.277/IX-6024**

In zake : Carine MISSIAEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Vincent De Wolf
kantoor houdend te Brussel
Gulden Vlieslaan 68/9
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID (RSZ)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel van Dievoet
kantoor houdend te Brussel
Boomstraat 14 bus 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 juli 2008, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 23 mei 2008 van het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid houdende de benoeming van Geert Ghysens tot adviseur van de Directie Logistiek met ingang van 1 juni 2008 en van de beslissing om de kandidatuur van Carine Missiaen niet aan het Beheerscomité voor te stellen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 december 2010.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nele Nieuwdorp, die loco advocaat Vincent De Wolf verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster is attaché bij de RSZ en op het tijdstip van de bestreden beslissing tewerkgesteld in de Directie Logistiek. Zij staat onder meer in voor de overheidsopdrachten.

In het kader daarvan ontvangt zij op 14 juni 2007 een vraag om advies vanwege het hoofd van de directie competentiebeheer en -ontwikkeling over een te lanceren vraag voor prijsopgave voor een ontwikkelingstraject voor een Nederlandstalig industrieel ingenieur van 44 jaar die tot nog toe verantwoordelijk

is voor technische zaken en binnenkort de verantwoordelijkheid zal krijgen voor de Directie Logistiek, eerst ad interim en, bij gunstig verloop daarvan, op definitieve wijze.

Op 20 juni 2007 wordt zij door het hoofd van de directie competentiebeheer en -ontwikkeling uitgenodigd om een gesprek te voeren met betrekking tot een mogelijk ontwikkelingstraject in het vooruitzicht van de opvolging van de directeur Logistiek. De verzoekster gaat daar onmiddellijk op in.

Uit een e-mail van 20 augustus 2007 van het hoofd van de directie competentiebeheer en -ontwikkeling gericht aan de directeur personeel van de ondersteuningsdiensten kan worden afgeleid dat het voormeld project, eerst bedoeld voor G. Ghysens, nadien werd opengesteld voor andere kandidaten en dat de verzoekster er positief heeft op gereageerd maar G. Ghysens niet, met als gevolg dat het in de koelkast werd gestopt.

3.2. Bij dienstnota van 18 maart 2008 wordt de betrekking van adviseur bij de Directie Logistiek vacant verklaard vanaf 1 mei 2008. Deze dienstnota bevat naast een opsomming van algemene managementcapaciteiten ook een bijzonder profiel. Het is het profiel dat onder de code ILO 036 geldt voor de hele federale overheid voor de betrekking van adviseur gebouwen en materieel. In dit profiel wordt het doel van de functie als volgt beschreven:

“Sturen, plannen en coördineren van het onderhoud en de aanpassingen van de gebouwen en het materiaal teneinde deze in een optimale staat van veiligheid en onderhoud te behouden.”

3.3. Op 24 maart 2008 dient de verzoekster haar kandidatuur in voor die betrekking. Zij merkt op dat de oproep tot de kandidaten “in de huidige omstandigheden waarschijnlijk terecht”, het facet infrastructuur zwaar benadrukt en dat “het (...) niet te ontkennen (valt) dat we, vijf jaar na onze intrek, de eigenaardigheden van dit gebouw en zijn installaties nog niet volledig doorgrond hebben en dat hier een belangrijke taak is weggelegd voor de nieuwe adviseur van

de directie”. Zij wijst erop dat de directie logistiek evenwel ook nog voor een hele waaier andere taken instaat die net zo noodzakelijk zijn als het beheer van de gebouwen en argumenteert dat zij denkt geschikt te zijn voor het geheel van de taken van de directie. Zij voegt een beleidsnota bij en reflecties bij het profiel voor een ambtenaar van klasse A3 (de managementcapaciteiten van de adviseur).

Naast de verzoekster stelt enkel G. Ghysens zich kandidaat voor de functie.

3.4. De verzoekster verdedigt haar kandidatuur voor de directieraad op 14 april 2008.

Op 18 april 2008 formuleert de directieraad zijn gemotiveerd advies. Met zeven stemmen voor en één onthouding beslist hij om de kandidatuur van G. Ghysens voor te dragen aan het beheerscomité. Dit advies is als volgt gemotiveerd:

- “• Overwegende het bericht van vacante betrekking A/VAC.565 van 18 maart 2008 dat het algemene profiel weergeeft van een ambtenaar van de klasse A3, alsmede het bijzondere profiel van de adviseur verantwoordelijk voor de Directie Logistiek;
- Overwegende dat twee ambtenaren zich geldig kandidaat gesteld hebben binnen de gestelde vorm en termijnen, met name, in alfabetische volgorde, de heer Geert GHYSENS en mevrouw Carine MISSIAEN, beiden van de Nederlandse taalrol;
- Overwegende dat uit de schriftelijke kandidaturen en de mondelinge verdediging ervan blijkt dat het gaat om twee valabele kandidaten die elk expert zijn op hun respectievelijk vakgebied; dat ze allebei beantwoorden aan het algemene profiel zoals beschreven in de oproep tot kandidaatstelling;
- Overwegende echter dat blijkt, uit de ervaring van de kandidaten en de antwoorden op de doelgerichte vragen van de leden, dat het spectrum van vaktechnische kennis in verband met de verschillende opdrachten van de Directie Logistiek, bij de heer GHYSENS breder is, dat deze laatste ook onmiskenbaar sneller operationeel is omdat hij kan steunen op (zijn) een grotere werkervaring terzake; dat een dergelijke brede kennis zeer belangrijk is gelet op de vereisten van het bijzondere profiel;
- Overwegende dat in verband met het concipiëren en het leiden van projecten van grote omvang, de heer GHYSENS meer getuigt van meer

zelfvertrouwen en een duidelijke visie die rekening houdt met de huidige organisatie, de werkomgeving en de behoeften van de cliënten;

- Overwegende ook dat de beide kandidaten een goed zicht hebben op de gebreken van de huidige organisatie van de betrokken(e) directie en dat om aan deze gebreken te verhelpen de heer Ghysens een concreter plan ontvouwd heeft om deze organisatie te hervormen en te optimaliseren, daar waar mevrouw MISSIAEN m.b.t. deze reorganisatie geen afdoende oplossingen heeft voorgesteld;
- Overwegende dat, wat het manageriaal aspect betreft dat een sleutelement is in de beschrijving van het bijzondere profiel en met betrekking waartoe de leden met gerichte vragen de beide kandidaten onderzocht heeft (hebben) op hun praktische beheervaarigheden, de heer GHYSENS de duidelijke visie naar voren heeft gebracht dat er een sterke behoefte aan gezag is; dat op de gestelde vragen in dat verband Mevrouw MISSIAEN de moeilijkheden wel naar voren heeft gebracht zonder een doorslaggevende oplossing te uiten of zonder in de praktijk aangetoond te hebben in staat te zijn deze op te lossen, daar waar de heer GHYSENS concrete opties neemt en in voorkomend geval wel degelijk concrete oplossingen neemt; overwegende dat vanuit dat standpunt, mevrouw MISSIAEN geen afdoende antwoorden op managementvlak aangebracht heeft terwijl de heer GHYSENS aangetoond heeft in staat te zijn om deze problematiek met succes professioneel te beheersen als hij erop let om in sociale relaties matig en zinnig te handelen;
- Overwegende dat uit bovenstaande blijkt dat de heer GHYSENS van de beide kandidaten het meeste potentieel heeft om snel en zo volledig mogelijk te beantwoorden aan de vereisten gesteld in het algemene en bijzondere profiel, heeft met 7 stemmen voor en 1 onthouding (op 8 stemmen) beslist om, op basis van alle beoordelingselementen die voorafgaan, aan het Beheerscomité de kandidatuur van de heer GHYSENS Geert voor te stellen voor de vacante betrekking van Adviseur (klasse A3) bij de Algemene Directie van de Ondersteuningsdiensten - Directie Logistiek.”

3.5. Op 24 april 2008 tekent de verzoekster bezwaar aan tegen dit voorstel. In haar bezwaarschrift stelt zij het volgende:

“Wellicht is het zo dat de heer Geert Ghysens meer zelfzekerheid tentoon spreidde dan ik, bij zijn mondelinge verdediging. Dat is ook niet verwonderlijk, aangezien hij reeds geruime tijd van deze bevordering verzekerd is, terwijl ik een jaar geleden al wist dat de beslissing eigenlijk genomen was en heel dit selectieproces een schijnvertoning zou zijn. Ik trek de motivatie van het Directiecomité, in het bijzonder met betrekking tot de managementcapaciteiten en de bekwaamheid leiding te geven aan personeel, toch enigszins in twijfel, gezien zijn tekortkomingen op dat punt, die in voorzichtige bewoordingen beschreven werden in de offerteaanvraag voor een opleidingstraject dat hij zou krijgen ter voorbereiding van deze benoeming. Welke de officiële redenen

waren om enige jaren geleden de heer Ghysens aan de Directie Logistiek te onttrekken en in een afzonderlijke cel 'Infrastructuur' onder te brengen, waar hij geen rechtstreekse leiding meer zou moeten geven aan uitvoerend personeel, weet ik niet. De werkelijke redenen zijn mij, als personeelslid van de directie, natuurlijk wel bekend. Ik zei u dat een schip een kapitein nodig heeft, maar dat het ook slechts één kapitein kan hebben. Dit bedoelde ik zeer letterlijk. Ik zie mij dus genoodzaakt hier de gepaste conclusies uit te trekken.

In het belang van de Directie Logistiek en, in uitbreiding, van de diensten die erdoor moeten bediend worden, verzoek ik u mijn argumenten te horen en in overweging te nemen. Ik denk dat het niet onbelangrijk is te zoeken naar een middel om verdere demotivatatie van het personeel tegen te gaan en om ook de uitvoering van de niet technische taken van de huidige Directie Logistiek in de toekomst te blijven verzekeren.”

3.6. De directieraad onderzoekt het bezwaarschrift tijdens zijn vergadering van 13 mei 2008.

Op 19 mei 2008 beslist hij met zeven stemmen voor en twee onthoudingen, na de argumenten van de verzoekster uitgebreid te hebben weerlegd, dat haar bezwaarschrift niet van aard is om het voorheen uitgebrachte voorstel te wijzigen. De directieraad motiveert zijn standpunt als volgt:

- “* Overwegende dat mevrouw MISSIAEN in haar beroep 3 argumenten aanbrengt om aan te tonen dat ze, naar haar mening, niet op dezelfde wijze of op billijke wijze zou behandeld zijn, dat de heer GHYSENS bevoordeeld zou geweest zijn zodat hij makkelijker toegang zou hebben tot de betrokken bevordering;
- * Overwegende dat het eerste argument betrekking heeft op het feit dat de heer GHYSENS enkele jaren geleden in staff werd geplaatst bij de Directeur-generaal van de Ondersteuningsdiensten, teneinde, volgens mevrouw MISSIAEN, hem geen gezag te laten uitoefenen over het personeel van de logistieke diensten, gelet op zijn moeilijkheden om goede relaties te onderhouden of om personeel te beheren;
- * Overwegende dat, al is het juist dat de heer GHYSENS in staff werd geplaatst bij de Directeur-generaal van de Ondersteuningsdiensten, de redenen die aan de basis van deze stap lagen, geen verband houden met het belang van de betrokken ambtenaar, of het nu gaat om zijn relationele vaardigheden dan wel om zijn kansen om een directiefunctie in de Logistiek uit te oefenen. Deze stap vloeit voort uit het feit dat de Directeur-generaal de terugkeer moest beheren van mevrouw Carine MALOSTO, burgerlijk ingenieur-architect, die beslist had terug in actieve dienst van de RSZ te komen na een lange afwezigheid wegens loopbaanonderbreking, afwezigheid waardoor ze vervangen was aan het

hoofd van de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk van de Rijksdienst. Toentertijd werd overeengekomen dat het niet opportuun was dat mevrouw MALOSTO haar oorspronkelijke functie opnieuw zou opnemen -wat ze zelf ook niet vroeg- en dat er eerder beroep zou worden gedaan op haar professionele vaardigheden om de heer GHYSENS bij te staan in zijn zware taak om het eigenlijke beheer van het nieuwe RSZ-gebouw te begeleiden; dit beheer was zo technisch en gesofisticeerd dat hij alle moeite van de wereld had om dit alleen te doen. Omdat mevrouw MALOSTO echter liet weten niet onder de heer LUXEM, de Adviseur van de Logistiek, te kunnen werken, werd het aangewezen geacht om haar rechtstreeks in staff te zetten van de Directeur-generaal, waardoor de zogenaamde cel Infrastructuur, waarin enkel de heer GHYSENS zat, in alle logica automatisch in staff werd gezet.

- * Overwegende dat het tweede argument verband houdt met het feit dat uit de informatie die geput werd uit een dossier van een offerteaanvraag voor opleidingen, zou voortvloeien dat de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, via haar Directie Opleiding, de bedoeling zou hebben gehad om specifiek de heer GHYSENS voor te bereiden op zijn kandidaatstelling en dat zij dus zeer duidelijk haar voorkeur heeft aangegeven;
- * Overwegende dat er in de eerste plaats moet worden opgemerkt dat het de Directieraad is die bevoegd is om voorstellen te doen en dat dus een eventueel verwijt -zoals de vorige overigens- niet aan hem moet worden gericht, daar de Directieraad zich moet uitspreken over de verworven competenties van de kandidaten op het moment van het onderzoek;
- * Vervolgens, overwegende dat, als het juist is dat er bij de offerteaanvraag die aan de firma's werd gericht voor een opleiding om zich voor te bereiden op een kandidatuur voor de Directie Logistiek, gewag werd gemaakt van een Nederlandstalige begunstigde met de hoedanigheid van ingenieur die tot hier toe technische verantwoordelijkheden kreeg toegewezen en op het punt stond om de hoger bedoelde verantwoordelijkheid te verwerven (in het begin ad interim en als de ervaring doorslaggevend blijkt te zijn, op permanente wijze binnen ongeveer een jaar vanaf nu), dan is het wenselijk om deze aanvraag in een nieuw kader te plaatsen binnen het geheel van het opleidingsdossier van alle potentiële kandidaten voor de functie, waaronder Mevr. MISSIAEN, een dossier waaruit het volgende blijkt:
 - > Dit type van formulering bestaat erin een typesituatie aan te brengen voor de potentiële opleiders teneinde het hen mogelijk te maken zo goed mogelijk een doelgroep te bepalen voor hun offerte, zonder afbreuk te doen aan hun recht op bijkomende informatie.
 - > De genoemde formulering werd trouwens verduidelijkt in die zin dat er 'op dit ogenblik' geen beslissing 'werd genomen', dat 'er een aantal mogelijke kandidaten waren' en 'dat een analoog ontwikkelingstraject' 'ook werd aangeboden' aan 'andere potentiële kandidaten voor deze verantwoordelijkheid'. Dit wetende heeft de firma One bijvoorbeeld te kennen gegeven dat haar offerte kon

‘bedoeld zijn voor elke kandidaat voor de betrekking’, waarbij als uitgangspunt de ‘functievereisten’ in vergelijking met het profiel van de betrokkenen worden genomen.

- > De genoemde formulering werd overigens, in alle transparantie, voorgelegd aan mevrouw MISSIAEN, als verantwoordelijke van de Cel Overheidsopdrachten, die het niet nodig achtte op dit punt opmerkingen te formuleren in het kader van haar professionele competentie.
- > Er werd geen enkele hogere functie toegekend, daar de vervangingsprocedure voor de vertrekkende Adviseur ten gepaste tijde werd georganiseerd.
- > De 4 potentiële kandidaten van de Directie Logistiek hebben persoonlijke gesprekken gehad met de Directie Opleiding, op nadrukkelijk verzoek van de Directeur-generaal van de Ondersteuningsdiensten en van het Algemeen Beheer teneinde hun wens na te gaan om deel te nemen aan een persoonlijk ontwikkelingstraject, dat gericht is op de aspecten ‘management, leadership, leiden van een team...’, waarbij de genoemde wens bij voorbaat verbonden werd met de verbintenis om zich kandidaat te stellen als het moment daar was, gegeven de hoge kostprijs van een dergelijk traject. Twee potentiële kandidaten hebben het voorstel afgewezen. Mevrouw MISSIAEN was de eerste om positief te reageren, gevolgd door de heer GHYSENS, na rijp beraad. Beiden worden opgevolgd, waarbij hun traject moet eindigen op 10 juni 2008.
- > Naast het feit dat mevrouw MISSIAEN, met het oog op haar kandidaatstelling voor de vacante betrekking van Adviseur van de Logistiek, dus dezelfde begeleiding heeft genoten als de heer GHYSENS, maakt de Directieraad uit de tabel van de respectievelijke opleidingen op dat mevrouw MISSIAEN heden 882 opleidingseenheden heeft genoten, tegenover 179 voor de heer GHYSENS.
- * Overwegende dat het derde argument betrekking heeft op het feit dat de functiebeschrijving, gebruikt voor het betrokken bericht van vacante betrekking, te sterk een technisch profiel vertoont dat gefocust is op het onderhoud en de inrichting van het gebouw, wat te veel gericht is op het profiel van de heer GHYSENS;
- * Overwegende dat de functie van adviseur van de Logistiek een interdepartementale functie is;
- * Overwegende dat deze functiebeschrijving deze is die uitgewerkt werd door de vorige titularis als een foto van zijn functie; dat het diezelfde functie is waarvoor nu een betrekking vacant werd verklaard;
- * Overwegende dat de functiebeschrijving, zoals trouwens statutair verplicht, overgenomen werd van de federale cartografie en als dusdanig sinds 2005 gewogen werd door het Wegingscomité van de federale administratie;
- * Overwegende dat besloten moet worden dat mevrouw MISSIAEN op geen enkele wijze benadeeld werd door haar Algemene Directie in het

licht van de opvolging van de heer LUXEM en dat de Directieraad zijn voorstel van 14 april 2008 niet moet herzien, voorstel dat gebaseerd was op de vergelijking van de respectieve verdiensten van de beide kandidaten zoals hij die toen kon beoordelen.”

3.7. Op 21 mei 2008 tekent de verzoekster opnieuw bezwaar aan tegen het benoemingsvoorstel.

De administrateur-generaal antwoordt haar op 27 mei 2008 dat een tweede bezwaarmogelijkheid enkel bestaat in het geval de directieraad na onderzoek van het eerste bezwaar zou beslissen de voordracht te wijzigen, maar antwoordt toch op haar argumentatie. Hij stelt dat de gebruikte functiebeschrijving het resultaat is van een foto van de werkdomeinen die dagdagelijks behoren tot de bevoegdheid van onze logistieke diensten in het algemeen en van de adviseur van deze diensten in het bijzonder en dat het de functiebeschrijving is die werd gebruikt bij de weging van alle functies door de werkgroep ad hoc bij de FOD P&O. Hij voegt daaraan toe dat de functiebeschrijving die de verzoekster geeft niet het takenpakket weergeeft van de logistieke diensten bij de RSZ in die zin dat ze geen rekening houdt met het beheer van de gebouwen terwijl dit een belangrijk takenpakket is nu de RSZ dertien regionale antennes heeft en één centraal gebouw van $\pm 45.000 \text{ m}^3$.

3.8. Het beheerscomité buigt zich tijdens zijn vergadering van 21 juni 2008 over het bevorderingsdossier. Het beslist met 5 stemmen tegen 1 om G. Ghysens te benoemen tot adviseur bij de Directie Logistiek op datum van 1 juni 2008. Deze beslissing maakt het eerste voorwerp uit van het beroep.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoekster de schending aan van artikel 26bis, § 3, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het Rijkspersoneel (hierna: het koninklijk besluit van 7 augustus 1939), van de zorgvuldigheidsplicht, van het rechtsbeginsel audi et alteram partem en van de loyauteitsplicht ten overstaan van de burger. Ten slotte voert zij machtsoverschrijding aan.

In een eerste onderdeel van het middel betoogt zij dat haar niet de mogelijkheid werd geboden om haar argumenten te laten gelden zoals voorgeschreven door artikel 26bis, § 3, derde lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 doordat er geen rekening werd gehouden met de argumenten die zij in haar schrijven van 21 mei 2008 liet gelden.

In een tweede onderdeel van het middel voert zij aan dat de eerste bestreden beslissing niet werd genomen na een nieuwe beraadslaging en na het opstellen van een definitieve rangschikking en dat aldus artikel 26bis, § 3, vierde lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 werd geschonden.

5. De verwerende partij antwoordt dat uit de opbouw van artikel 26bis, § 3, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 moet worden afgeleid dat de bepalingen van het tweede tot en met het vierde lid van die paragraaf enkel van toepassing zijn op de situatie waarin er een nieuwe rangschikking wordt opgemaakt. Zij verwijst naar analogie naar het koninklijk besluit van 20 december 2000 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en

van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen (hierna: het koninklijk besluit van 20 december 2000), waar voor de evaluatie ook slechts één beroepsprocedure bestaat en stelt dat het onlogisch zou zijn om tegen een ongewijzigde beslissing in een tweede beroep te voorzien. Bijgevolg was de directieraad niet verplicht te antwoorden op de argumenten die door de verzoekster werden aangehaald in haar brief van 21 mei 2008, noch moest zij de verzoekster opnieuw horen en ook het Beheerscomité diende met die argumenten geen rekening te houden.

Voorts wijst de verwerende partij erop dat geen enkel rechtsbeginsel de verzoekster recht geeft op een beroepsmogelijkheid -laat staan een tweede beroepsmogelijkheid of tweede hoorzitting- en dat slechts in één -reglementaire- beroepsmogelijkheid voorzien is, met name in artikel 26bis, § 3, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939, die te dezen werd nageleefd.

In ondergeschikte orde merkt zij ten slotte op dat de administrateur-generaal toch geantwoord heeft op verzoeksters nieuwe beroepsargumenten.

6. In haar memorie van wederantwoord wijst de verzoekster op de letterlijke tekst van artikel 26bis, § 3, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 die luidt: “indien een ambtenaar zich opnieuw benadeeld acht” en niet “indien opnieuw een ambtenaar zich benadeeld acht.” Verder betoogt zij dat de verwijzing naar het koninklijk besluit van 20 december 2000 ter zake niet relevant is: het is niet omdat het principe van het dubbel beroep een geïsoleerd geval zou betreffen dat het niet moet worden nageleefd. Ten slotte stelt zij dat het antwoord van de administrateur-generaal niet kan worden beschouwd als antwoord op een beroep in de zin van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939.

Beoordeling

7. In het eerste onderdeel van het middel voert de verzoekster in wezen aan dat artikel 26bis, § 3, derde lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 geschonden is doordat in de eerste bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de argumenten vervat in haar schrijven van 21 mei 2008.

8. Artikel 26bis, § 3, luidt als volgt:

“Indien, ingevolge het onderzoek van de klacht, de met de voorstellen belaste overheid de oorspronkelijke rangschikking niet verandert, wordt deze beslissing enkel aan de kandidaat die de klacht heeft ingediend, bekendgemaakt.

Indien ze integendeel een nieuwe rangschikking opmaakt, wordt deze volgens de in § 1 bedoelde procedure, betekend aan alle kandidaten die geldig hun kandidatuur hadden ingediend.

Indien een ambtenaar zich opnieuw benadeeld acht, kan hij een schriftelijke klacht volgens de in § 2 bedoelde procedure indienen. Hij mag niet vragen gehoord te worden.

Aan het einde van een nieuwe beraadslaging maakt de overheid die met het opmaken van de voorstellen belast is, de definitieve rangschikking bekend aan alle kandidaten die hun kandidatuur geldig ingediend hebben en geeft het die door aan de minister.”

9. De verwerende partij schrijft terecht dat het derde lid zo moet worden gelezen dat de zinsnede “indien een ambtenaar zich opnieuw benadeeld acht” slaat op de situatie waarbij de ambtenaar zich opnieuw benadeeld acht na een nieuwe, gewijzigde rangschikking zodat enkel dan een tweede beroepsmogelijkheid bestaat. De Franse versie van het desbetreffend lid is in dit verband verhelderend: “Si, à nouveau, un agent s’estime lésé, il peut introduire une réclamation écrite selon la procédure prévue au § 2. Il ne peut demander à être entendu”. Het is duidelijk dat de term “à nouveau” niet slaat op de ambtenaar maar wel op de situatie dat er na de betekening van de nieuwe rangschikking opnieuw een ambtenaar is, dezelfde of een andere, die zich benadeeld voelt. Er valt niet in te zien wat het nut kan zijn van een tweede beroepsmogelijkheid tegen een ongewijzigd gebleven rangschikking door hetzelfde bestuursorgaan.

Te dezen heeft de directieraad, na het bezwaarschrift van de verzoekster behandeld te hebben, het voorstel van rangschikking niet gewijzigd. De verzoekster beschikte dan ook niet over een nieuwe bezwaarmogelijkheid en er diende geen rekening gehouden te worden met haar argumenten in rechte uiteengezet in haar schrijven van 21 mei 2008.

10. Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

11. In het tweede onderdeel van het middel voert de verzoekster aan dat er een nieuwe beoordeling moest gebeuren en een nieuwe rangschikking moest worden opgesteld na de behandeling van haar tweede bezwaar zoals geformuleerd in haar schrijven van 21 mei 2008.

Zoals bij de beoordeling van het eerste onderdeel is overwogen diende de directieraad geen rekening te houden met het tweede bezwaar van de verzoekster. Beraadslagen daarover was dan ook niet vereist; evenmin diende een nieuwe rangschikking te worden opgesteld.

12. Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

13. In het tweede middel voert de verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de formele motiveringswet), van de interne motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van het onpartijdigheidsbeginsel en van de verplichting om de titels en verdiensten van de kandidaten voor een openbaar ambt te vergelijken. Zij stelt bovendien dat de motivering tegenstrijdig is, dat er een manifeste vergissing in beoordeling is gebeurd en dat er misbruik is van de procedure.

In het eerste onderdeel van het middel voert zij aan dat de directieraad zijn advies heeft gebaseerd op een verkeerde functiebeschrijving, met name deze van adviseur gebouwen en materieel (ILO 036) in plaats van deze van adviseur Logistiek (ILO 002) en dat de doorgevoerde vergelijking aldus niet relevant is.

In het tweede onderdeel van het middel betoogt zij dat uit de e-mail van 14 juni 2007 ontegensprekelijk blijkt dat de verwerende partij wenste dat de functie zou gaan naar G. Ghysens. Door een niet-relevante functiebeschrijving te gebruiken werd vermeden dat de kandidaturen op basis van relevante elementen werden vergeleken, zoals anciënniteit en graad, academische titels en professionele ervaring. De motivering van de directieraad maakt daarentegen enkel gewag van subjectieve elementen zoals “zelfvertrouwen”, “een duidelijke visie die rekening houdt met de huidige organisatie, de werkomgeving en de behoeften van de cliënten”, “een concreter plan”, “geen afdoende antwoorden op managementsvlak”. Dergelijke motivering laat volgens de verzoekster niet toe te begrijpen waarom de ene collega beter geschikt is dan de andere en is bovendien niet relevant. De verzoekster voegt daaraan toe dat zij al jaren, en dit tot grote tevredenheid van haar oversten, een functie uitoefent in de betrokken directie en dit in tegenstelling tot G. Ghysens.

In het derde onderdeel van het middel voert zij aan dat de motivering tegenstrijdigheden bevat waar overwogen wordt dat G. Ghysens al de kans kreeg om kleine groepen van technici te leiden en dat daaruit kan worden afgeleid dat hij een hoge technische competentie bezit, maar dat zijn managementcapaciteiten voor het beheer van een groep en voor het leiden van mensen en voor communiceren nog voor verbetering vatbaar zijn. Die motivering is volstrekt in tegenspraak met de geformuleerde opleidingsbehoefte en is bijgevolg niet afdoende.

14. De verwerende partij antwoordt op het eerste onderdeel van het middel dat de directieraad op dat argument reeds geantwoord heeft in zijn beslissing van 19 mei 2008 door te overwegen dat:

- de functie van adviseur Logistiek een interdepartementale functie is;
- de functiebeschrijving deze is die is uitgewerkt door de vorige titularis als een foto van zijn functie;
- de functiebeschrijving verplicht overgenomen werd van de federale cartografie en als dusdanig sedert 2005 gewogen werd door het Wegingscomité.

Zij wijst er verder op dat de administrateur-generaal in zijn brief van 27 mei 2008 nog bijkomend geantwoord heeft dat de functiebeschrijving die de verzoekster aanhaalt niet het takenpakket weergeeft van de logistieke diensten van de RSZ, in die zin dat ze geen rekening houdt met het beheer van de veertien gebouwen die diensten van de instelling huisvesten.

Op het tweede onderdeel antwoordt de verwerende partij dat de directieraad en het beheerscomité in deze over een discretionaire bevoegdheid beschikken -hetgeen een zeker subjectief element inhoudt maar niet betekent dat de eerste bestreden beslissing onwettig is- waarop de Raad van State slechts een marginaal toezicht mag uitoefenen. Voorts stelt zij dat de oproep tot de kandidaten een aantal objectieve vereisten stelt zoals anciënniteit en klasse waaraan zonder meer moet voldaan worden en waarvan de verzoekster niet betwist dat zowel zij als G. Ghysens aan die vereisten voldoen. Ook bewijst de verzoekster niet dat G. Ghysens niet zou voldoen aan de meer subjectieve criteria die in de oproep zijn opgenomen zoals het persoonlijk werkprogramma, initiatief voor vernieuwing, praktische werkervaring, creativiteit, het efficiënt kunnen organiseren, de toegankelijkheid, en houdt zij ook niet voor dat deze criteria de eerste bestreden beslissing niet zouden kunnen motiveren. Bepaalde elementen, met name dat G. Ghysens een concreter werkplan heeft ontvouwd en kan bouwen op meer praktische ervaring zijn bovendien niet zo subjectief als de verzoekster voorhoudt.

Nopens het derde onderdeel repliceert de verwerende partij dat zij de door de verzoekster aangehaalde motivering niet terugvindt in de bestreden beslissing, zodat het onderdeel feitelijke grondslag mist. Bovendien faalt het ook in rechte want de aangehaalde motivering bevat geen tegenstrijdigheden vermits het leiden van een kleine groep technici op een hoge technische competentie kan duiden maar ook kan betekenen dat de competentie in het managen van een grote groep nog voor verbetering vatbaar is.

15. In verband met het eerste onderdeel repliceert de verzoekster in haar memorie van wederantwoord dat er in hoofde van de directieraad een verwarring bestond tussen de functies “adviseur gebouwen en materieel” en “adviseur Logistiek”, hetgeen blijkt uit de volgende overwegingen van het advies:

“Overwegende dat deze functiebeschrijving deze is die uitgewerkt werd door de titularis als een foto van zijn functie; dat het diezelfde functie is waarvoor nu een betrekking vacant werd verklaard;

Overwegende dat de functiebeschrijving, zoals trouwens statutair verplicht, overgenomen werd door de federale cartografie en als dusdanig sinds 2005 gewogen werd door het Wegingscomité van de federale administratie.”

Deze twee overwegingen zijn volgens de verzoekster tegenstrijdig daar de eerste bevestigt dat de beschrijving van de functie werd verricht door de vorige titularis van de functie, terwijl de tweede stelt dat ze werd overgenomen uit de federale cartografie van de functies van de administratie. Zij benadrukt tevens dat de functiebeschrijving die gebruikt is voor de te begeven functie van “adviseur Logistiek” inhoudelijk overeenstemt met de functie “adviseur gebouwen en materieel”.

In verband met het tweede onderdeel repliceert de verzoekster dat de elementen waarmee rekening werd gehouden (persoonlijk werkprogramma, loyaliteit, initiatief voor vernieuwing, praktische werkervaring, creativiteit, het efficiënt kunnen organiseren, de toegankelijkheid) subjectieve en stereotype elementen zijn die op eender welke functie van toepassing zouden kunnen zijn en dat de kandidaten niet op basis van concrete gegevens werden vergeleken.

Met betrekking tot het derde onderdeel voert de verzoekster aan dat de door haar aangehaalde motivering afkomstig is uit een e-mail van 14 juni 2007, waaruit blijkt dat het reeds op voorhand de bedoeling was dat de betrekking zou worden toegewezen aan G. Ghysens en dat er dus sprake is van een gebrek aan onpartijdigheid in hoofde van de verwerende partij bij de beoordeling van de kandidaten.

16. In haar laatste memorie voert de verzoekster nog aan dat niet wordt uitgelegd waarom de verwerende partij de functiebeschrijving “adviseur Logistiek” heeft vervangen door “adviseur gebouwen en materieel” en dat hierover nooit een formele beslissing werd genomen of bekendgemaakt.

Voorts wijst de verzoekster nogmaals naar de e-mail van 14 juni 2007 waaruit zij afleidt dat het beginsel van gelijke toegang tot de openbare ambten niet werd geëerbiedigd, aangezien de opleiding waarvan sprake onmiddellijk aan alle potentiële kandidaten had moeten worden aangeboden. Zij voert aan dat, zelfs indien andere mogelijke kandidaten gepolst werden naar hun belangstelling voor een dergelijke opleiding, er nooit een andere bedoeling geweest is dan aan G. Ghysens het voordeel van een voorbereidende opleiding te verschaffen, hetgeen duidelijk blijkt uit een e-mail van 20 augustus 2007, waarin wordt voorgesteld om het opleidingstraject voor de verzoekster niet te laten doorgaan aangezien G. Ghysens er geen interesse voor toont. Voorts kan in de e-mail met betrekking tot G. Ghysens gelezen worden dat “zijn managementcompetentie voor beheer van een groep en voor leiden van mensen en voor communiceren, nog verbeterpunten zijn. Hetzelfde geldt voor zijn stressbestendigheid omdat hij het moeilijk heeft om te delegeren.” Volgens de verzoekster is met deze elementen geen rekening gehouden bij de vergelijking van de titels en de verdiensten van de twee kandidaten, ofschoon de oproeping tot kandidaten nochtans talrijke vereisten ter zake oplegt.

Beoordeling

17. In het eerste onderdeel voert de verzoekster aan dat de vergelijking van de kandidaten gebeurde op basis van een verkeerde functiebeschrijving aangezien men deze van adviseur gebouwen en materieel (ILO 036) gebruikt heeft in plaats van deze van adviseur Logistiek (ILO 002).

18. Het komt aan de verwerende partij toe om de keuzes te maken met betrekking tot de kwalificaties die zij noodzakelijk acht voor de te begeven betrekking. Dit is een beleidskeuze waarover de Raad van State slechts een marginale controle kan uitoefenen.

Er wordt vastgesteld dat zowel de functiebeschrijving adviseur gebouwen en materieel als de functiebeschrijving adviseur Logistiek in de federale cartografie behoren tot de vakrichting “Logistiek en Economaat” en beide gekwalificeerd zijn als interdepartementaal. De ene legt in hoofdzaak de nadruk op het beheer van gebouwen, de tweede is meer algemeen. De omschrijving die is weergegeven in de oproep tot de kandidaten is deze van adviseur gebouwen en materieel. Het is dan ook duidelijk dat de verwerende partij een kandidaat zocht met een profiel dat meer gericht is op het beheer van gebouwen dan met een meer algemeen profiel. De verzoekster toont niet aan dat deze keuze kennelijk onredelijk is. In haar kandidatuur schrijft de verzoekster bovendien zelf het volgende: “De oproep tot de kandidaten legt, in de huidige omstandigheden wellicht terecht, een zware nadruk op het facet ‘infrastructuur’. Het valt niet te ontkennen dat we, vijf jaar na onze intrek, de eigenaardigheden van dit gebouw en zijn installaties nog niet volledig doorgrond hebben en dat hier een belangrijke taak is weggelegd voor de nieuwe adviseur van de directie.” De verzoekster erkent dus zelf dat een belangrijk deel van de opdracht van de nieuwe adviseur zal bestaan in het beheer van de gebouwen. Er valt ook niet in te zien welke tegenstrijdigheid er kan bestaan tussen de twee door de verzoekster aangehaalde overwegingen van de directieraad. Het is correct dat de verwerende partij verplicht was een functieomschrijving te kiezen uit deze die door de FOD P&O waren opgesteld en dat zij dus geen eigen

inhoudsomschrijving kon opmaken. Het blijkt niet, en de verzoekster verduidelijkt ook niet, hoe dit tegenstrijdig zou zijn met de overweging dat die functieomschrijving een foto is van de functie van de toenmalige titularis.

19. Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

20. In het tweede onderdeel voert de verzoekster vooreerst aan dat er geen deugdelijke vergelijking van de titels en verdiensten is gebeurd. Volgens haar omzeilt de verwerende partij met het gebruik van een niet relevante functiebeschrijving de verplichting om kandidaturen enkel op basis van relevante elementen te vergelijken, zoals anciënniteit en graad, academische titels en professionele ervaring. Verder betoogt zij dat de vergelijking enkel gewag maakt van subjectieve elementen zoals “zelfvertrouwen”, “een duidelijke visie die rekening houdt met de huidige organisatie, de werkomgeving en de behoeften van de cliënten”, “een concreter plan”, “geen afdoende antwoorden op managementsvlak”.

21. Zoals overwogen bij de beoordeling van het eerste onderdeel is niet aangetoond dat de gebruikte functieomschrijving niet relevant is. Tevens blijkt uit de vacantverklaring van 18 maart 2008 dat voor de functie toch ook de algemene managementcapaciteiten vereist zijn die zijn opgesomd bij de beschrijving van het algemeen profiel voor een ambtenaar van klasse A3. Dit zijn capaciteiten die inderdaad minder objectief zijn in die zin dat de benoemende overheid desbetreffend over een ruimere beoordelingsbevoegdheid beschikt. Het aanwenden van die bevoegdheid toont op zich niet aan dat de beoordeling die erop is gesteund kennelijk onredelijk is. Het is immers niet onredelijk om voor een betrekking die beheerscapaciteiten vereist doorslaggevend belang te hechten aan de elementen die daarop betrekking hebben, eerder dan op objectieve elementen als graad, academische titels en anciënniteit en de eerste bestreden beslissing levert bovendien voldoende elementen die de keuze van de beoordelingscriteria verantwoorden. De verzoekster beweert trouwens niet dat zij op grond van die objectieve criteria kennelijk meer aanspraken kon doen gelden dan G. Ghysens. In

dat verband blijkt immers dat de verzoekster ten onrechte voorhoudt dat zij al jaren een functie uitoefent in de betrokken directie in tegenstelling tot de voorgestelde kandidaat. Uit de ingediende kandidaturen blijkt immers dat de verzoekster al 15 jaar werkzaam is in de betrokken dienst maar dat ook G. Ghysens reeds 9 jaar werkzaam is in de dienst die zich bezighoudt met het beheer van de gebouwen. Deze deelactiviteit is weliswaar zekere tijd afgesplitst geweest van de Directie Logistiek maar zoals de verzoekster zelf aanvoert is het de bedoeling dat zij opnieuw in de Directie Logistiek zou worden geïntegreerd, zodat de ervaring die G. Ghysens daar verwierf, zeker dienstig kan zijn voor de functie. En wat de professionele ervaring betreft blijkt uit de motivering van de eerste bestreden beslissing dat de twee kandidaten werden beoordeeld als experts in hun vakgebied en beantwoorden aan het algemeen profiel van de functie zoals beschreven in de kandidaatstelling.

22. Voorts voert de verzoekster in dat onderdeel aan dat uit de e-mail van 14 juni 2007 ontegensprekelijk blijkt dat het de bedoeling was dat de betrekking zou worden toegewezen aan G. Ghysens, wat betekent dat er dus sprake is van een gebrek aan onpartijdigheid in hoofde van de verwerende partij bij de beoordeling van de kandidaten.

23. De stukken die de verzoekster neerlegt met betrekking tot de e-mail van 14 juni 2007 van de adviseur opleiding gericht aan de verzoekster (bijlage 4 bij het verzoekschrift) en de e-mail van 20 augustus 2007 van deze adviseur aan de directeur-generaal van de ondersteuningsdiensten en van het algemeen beheer, lijken er inderdaad op te wijzen dat ervan uitgegaan werd dat G. Ghysens zou worden bevorderd tot adviseur Logistiek. Het bestuur had aanvankelijk de bedoeling een ontwikkelingstraject te starten voor G. Ghysens om hem voor te bereiden op zijn bevordering. Dat dit ontwikkelingstraject aanvankelijk enkel was voorbehouden aan G. Ghysens werd door de verzoekster niet aangevochten voor de Raad van State.

Wat voorafgaat bewijst evenwel niet dat G. Ghysens niet de beste kandidaat was of dat het bestuur met een gunstig vooroordeel tegenover hem gehandeld heeft, nu niet blijkt dat de overheid ten onrechte de nadruk heeft gelegd op het aspect gebouwenbeheer. Het is dan ook begrijpelijk dat de overheid in eerste instantie de persoon die reeds effectief met het gebouwenbeheer was belast als de meest geschikte kandidaat aanzag en hem een opleidingstraject wou aanbieden dat zijn benoeming eventueel mogelijk zou maken. In ieder geval hebben alle kandidaten de mogelijkheid gekregen om een opleiding te volgen en de omstandigheid dat de verzoekster daarop is ingegaan liet de directieraad dan ook toe te stellen dat de verzoekster met het oog op haar kandidatuur dezelfde begeleiding heeft genoten als G. Ghysens. Dit blijkt tevens uit de tabel van de respectieve opleidingen gevolgd door de verzoekster en G. Ghysens. Aldus genoot de verzoekster 882 opleidingseenheden op 23 mei 2008 en G. Ghysens 179 op hetzelfde tijdstip. De verzoekster schrijft in haar kandidatuurstelling op 24 maart 2008 onder meer dat zij zich de voorbije jaren heeft voorbereid om een dienst zoals de Directie Logistiek te kunnen leiden en tevens dat zij vastbesloten is om die verworven vaardigheden in een nabije toekomst ten volle te benutten. Daaruit blijkt dat de verzoekster niet werd benadeeld door het ontwikkelingstraject dat aanvankelijk enkel bedoeld was voor G. Ghysens.

Wanneer de directieraad dan is overgegaan tot de beoordeling en de vergelijking van de geschiktheid van de beide kandidaten heeft hij zich laten leiden door overwegingen die volgens de verzoekster zouden zijn gesteund op een niet pertinente functiebeschrijving, wat, zoals uit de beoordeling van het eerste onderdeel blijkt, niet correct is, en dat de beoordeling alleen gesteund is op subjectieve beoordelingselementen. Zij beweert evenwel niet dat de beoordeling die op basis van die beoordelingselementen werd gegeven over de beide kandidaten onjuist is, maar enkel dat zij haar niet toelaten te begrijpen waarom de voorkeur naar G. Ghysens is gegaan. Nochtans worden in het advies van de directieraad hiervoor pertinente redenen opgegeven die de toets van de redelijkheid doorstaan. Het feit dat de voorkeur van de directieraad wordt gesteund op een beoordeling die vooral op criteria van meer subjectieve aard betrekking heeft, en

dus minder objectief controleerbaar is, doet daar geen afbreuk aan. Er kan in dat verband ook op worden gewezen dat het advies van de directieraad met quasi unanimité (met zeven stemmen voor en één onthouding) is uitgebracht.

De verzoekster toont dan ook niet aan dat de directieraad zich bij het beoordelen van de kandidaten zou hebben laten leiden door een vooroordeel ten gunste van G. Ghysens en geen deugdelijke vergelijking zou hebben gemaakt van de titels en verdiensten van de kandidaten.

24. Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

25. De motivering waarover de verzoekster het in het derde onderdeel van het middel heeft gaat terug op een e-mail die dateert van bijna een jaar vóór de eerste bestreden beslissing en die niet uitgaat van de directieraad. Daarin kan geen reden worden gevonden om te besluiten dat de eerste bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is.

26. Het derde onderdeel van het middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

27. De verzoekster voert de schending aan van artikel 26bis, § 1, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 doordat geen rangschikking werd opgesteld.

28. De verwerende partij antwoordt dat er slechts twee kandidaten waren en dat wanneer één van beiden wordt voorgesteld voor benoeming dit uiteraard een rangschikking tussen de kandidaten inhoudt. Deze rangschikking werd bovendien op 21 april 2008 aan de verzoekster meegedeeld.

29. De verzoekster repliceert dat haar geen rangschikking van de kandidaten werd overgemaakt en dat de omstandigheid dat er slechts twee kandidaten waren geen afbreuk doet aan de toepassing van artikel 26bis, § 1, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939.

Beoordeling

30. De artikelen 26 en 26bis, § 1, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939, zoals van toepassing op het ogenblik van de eerste bestreden beslissing, luiden als volgt:

“Art. 26. - Voor elke bevordering die afhankelijk is van het vacant zijn van een betrekking, wordt er een voorstel uitgebracht. Het voorstel wordt gedaan door het directiecomité voor het niveau A; in dit geval, omvat het maximum vijf kandidaten per vacante betrekking.

Art. 26bis. -§1. In niveau A wordt, wanneer een betrekking voorzien is door bevordering tengevolge van een oproep voor kandidaatstelling binnen een federale overheidsdienst, het voorstel van rangschikking dat is opgemaakt voor elke vacante bevorderingsbetrekking, schriftelijk betekend aan alle kandidaten die hun kandidatuur geldig hebben ingediend.

Deze betekening behelst ten minste de volgende elementen :

1° de rangschikking van de kandidaten;

(...)”

31. Met de verwerende partij wordt aangenomen dat wanneer er, zoals te dezen, slechts twee kandidaten zijn, het advies waarin wordt voorgesteld om één van beiden voor benoeming voor te dragen, noodzakelijkerwijze een rangschikking onder de kandidaten inhoudt. De bedoelde rangschikking heeft immers enkel tot doel om aan de benoemende overheid en aan de kandidaten duidelijk te maken in welke volgorde de kandidaten geschikt bevonden worden en voor benoeming worden voorgesteld. Wanneer er slechts twee kandidaten zijn, waarvan één wordt voorgesteld als de beste kandidaat, is de andere kandidaat automatisch na deze kandidaat gerangschikt. Het feit dat er in dit geval geen formele rangschikking werd opgemaakt onder de twee in aanmerking komende kandidaten heeft de benoemende overheid noch de verzoekster, die haar bezwaarrecht heeft kunnen uitoefenen, niet in verwarring kunnen brengen. Zij is

door de niet-naleving van de betreffende vormvereiste niet geschaad, zodat op die grond de eerste bestreden beslissing niet kan worden vernietigd.

32. Het derde middel kan niet worden aangenomen.

33. Uit wat voorafgaat volgt dat het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing ongegrond is, zodat het onderzoek van het tweede voorwerp van het beroep niet meer dient te worden onderzocht.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 januari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche